

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 574

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 septembrie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		sănătății și familiei pentru aprobarea Normelor cu privire la stabilirea calității-tip a produselor de bază din industria zahărului	
Decizia nr. 170 din 22 mai 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. 3 și 4, art. 6 și 11 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2000	1-3		5-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE	
173. — Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației privind modificarea caracteristicilor tehnice de emisie ale stațiilor de radiodifuziune și televiziune	4-5	377. — Decizie pentru completarea Deciziei nr. 312/2001 privind licența provizorie în sectorul gazelor naturale	6-7
180/374/398. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrului pentru întreprinderile mici și mijlocii și cooperatie și al ministrului		ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR DIN ROMÂNIA	
		9. — Hotărâre pentru aprobarea Regulilor privind pregătirea profesională continuă a auditorilor financiari	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 170 din 22 mai 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. 3 și 4, art. 6 și 11 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2000

Lucian Mihai — președinte
Constantin Doldur — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Marioara Prodan — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, 6 și 11 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2000, excepții ridicate de Andrei Svoronos în dosarele nr. 2.726/2000 și nr. 2.727/2000 ale Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 mai 2001 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată,

când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 22 mai 2001.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierile din 13 septembrie 2000, pronunțate în dosarele nr. 2.726/2000 și nr. 2.727/2000, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, 6 și 11 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2000**, excepții ridicate de Andrei Svoronos.

Prin Încheierea din 15 mai 2001 Curtea Constituțională a dispus conexarea Dosarului Curții Constituționale nr. 28C/2001 la Dosarul Curții Constituționale nr. 27C/2001, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, coroborat cu art. 164 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate autorul acestora susține că dispozițiile art. 4, 6 și 11 din Legea nr. 82/1993, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2000, contravin prevederilor art. 38 alin. (5), art. 47, art. 48 alin. (1) și art. 49 din Constituție.

Exprimându-și opinia asupra excepțiilor, instanța de judecată consideră că acestea nu sunt întemeiate, apreciind că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate, și anume dreptul la negocieri colective, prevăzut la alin. (5) al art. 38, dreptul de petiționare, prevăzut la art. 47, și nici dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, prevăzut la art. 48 alin. (1) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepțiile de neconstituționalitate sunt nefondate, întrucât dispozițiile art. 4 din Legea nr. 82/1993 „se referă la numirea într-o funcție de demnitate publică și, ca urmare, nu pot fi raportate la prevederile art. 38 alin. (5) din Constituție”. Se mai arată că aceste dispoziții nu contravin nici celorlalte prevederi constituționale invocate, deoarece „nu conțin nici o prevedere de natură să aducă atingere dreptului de petiționare, dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică de a se adresa acesteia și de a obține recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei sau să restrângă exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți cetățenești”. Totodată, se consideră că dispozițiile art. 6 și 11 din aceeași lege „nu au legătură cu soluționarea litigiului dintre recurentul-reclamant și intimatul-pârât Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, întrucât, pe de o parte, aceste prevederi legale se referă la atribuțiile din domeniul de competență al Administrației Rezervației, iar, pe de altă parte, autorul excepției nici nu motivează excepția ridicată”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din cererile formulate de autorul acestora și din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 4, 6 și 11 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 4 iulie 2000.

Curtea observă că autorul excepțiilor critică în ansamblu art. 4 din Legea nr. 82/1993, dar din referirea expresă la numirea și competențele guvernatorului Rezervației rezultă că în realitate critica vizează doar dispozițiile alin. 3 și 4 ale acestui articol, iar nu și pe cele ale primelor două alineate. De aceea Curtea Constituțională va examina numai prevederile art. 4 alin. 3 și 4 din Legea nr. 82/1993, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2000, dispoziții care au următorul conținut: *„Guvernatorul Administrației Rezervației este numit, în condițiile legii, de conducătorul autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul prefectului județului Tulcea, și îndeplinește funcția de președinte al Consiliului științific.*

Funcția de guvernator este asimilată cu funcția de director.”

În ceea ce privește art. 6 și 11 din aceeași lege, autorul excepțiilor precizează că susținerile de neconstituționalitate se referă la conținutul acestor texte, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2000.

În consecință, Curtea reține că la art. 6 din lege, prin care sunt reglementate atribuțiile Administrației Rezervației, ordonanța menționată a modificat textele de la lit. e), l), n) și p), care, după modificare, au următorul conținut: *„e) avizează solicitările privind organizarea și desfășurarea activităților economico-productive, de turism și agrement de către persoane fizice și juridice, în perimetrul rezervației, în vederea emiterii acordului și autorizației de mediu de către agenția teritorială de protecție a mediului, în condițiile prevederilor art. 8—14 din Legea protecției mediului nr. 137/1995; [...]*

l) conlucrează cu Compania Națională „Apele Române” — S.A. în vederea gospodăririi apelor și efectuării lucrărilor hidrotehnice necesare; [...]

n) colaborează cu autoritățile administrației publice locale pentru protejarea intereselor localnicilor, precum și pentru creșterea calității vieții și a standardului de civilizație ale acestora; [...]

p) participă, împreună cu agenția teritorială de protecție a mediului, la activitatea de control cu privire la respectarea normelor de protecție a mediului în perimetrul rezervației.”

Totodată, prin aceeași ordonanță au fost abrogate lit. f) și i) ale art. 6.

În ceea ce privește art. 11 din lege, care reglementează autorizarea activităților în perimetrul rezervației și stabilirea taxelor, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2000 a fost modificat textul alin. 2 care în prezent are următorul conținut: „*Desfășurarea de activități economico-productive, de turism și agrement de către persoane fizice și juridice se autorizează de Consiliul Județean Tulcea, pe baza acordului și autorizației de mediu emise de agenția teritorială de protecție a mediului.*”

În susținerea excepțiilor de neconstituționalitate autorul acestora a invocat următoarele prevederi constituționale:

— art. 38 alin. (5): „*Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate.*”;

— art. 47: „*(1) Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatărilor.*

(2) Organizațiile legal constituite au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă.

(3) Exercițarea dreptului de petiționare este scutită de taxă.

(4) Autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii.”;

— art. 48 alin. (1): „*Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.*”;

— art. 49: „*(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Examinând excepțiile de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși sunt invocate textele constituționale menționate, în raport cu care se apreciază de către autorul excepțiilor că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, autorul excepțiilor nu motivează în cuprinsul cererilor prin care s-au ridicat excepțiile în ce anume

constă contrarietatea acestora cu prevederile constituționale invocate. De aceea excepțiile de neconstituționalitate ridicate nu îndeplinesc condițiile unor sesizări pentru controlul de constituționalitate, condiții prevăzute la art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căruia „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate.*”

Pe de altă parte, în raport cu obiectul cererilor formulate în justiție de autorul excepțiilor (contestarea unei decizii de încadrare în categoria de salarizare, în primul caz, și, respectiv, contestarea unei decizii de imputare a unei sume ridicate fără drept, cu titlu de salarii, în cel de-al doilea caz), Curtea reține că excepțiile nu vizează în realitate constituționalitatea dispozițiilor legale criticate, ci problema aplicării în timp a unor norme juridice, așadar aplicarea corectă a acestora. Într-adevăr, ambele litigii au fost declanșate anterior datei adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2000, prin care a fost modificată și completată Legea nr. 82/1993, iar problema asimilării funcției de guvernator al Administrației Rezervației cu aceea de subsecretar de stat (dispoziție legală anterioară modificării) ori cu aceea de director (prevedere introdusă prin ordonanța de modificare a legii), intră în exclusivitate în domeniul aplicării legii, ceea ce aparține competenței instanțelor judecătorești. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992, republicată, „*[...] Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției.*”

Excepțiile de neconstituționalitate sunt inadmisibile și în ceea ce privește dispozițiile art. 6 și 11 din Legea nr. 82/1993, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2000, deoarece aceste prevederi (prin care sunt reglementate atribuțiile Administrației Rezervației, precum și autorizarea activităților în perimetrul acesteia și stabilirea taxelor) nu au nici o legătură cu soluționarea litigiilor aflate pe rolul instanței judecătorești.

Prin urmare, Curtea urmează să respingă, ca fiind inadmisibile, excepțiile de neconstituționalitate ridicate, și anume în temeiul art. 23 alin. (6), raportat la alin. (1) al aceleiași articol din Legea nr. 47/1992, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibile, excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. 3 și 4, ale art. 6 și 11 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2000, excepții ridicate de Andrei Svoronos în dosarele nr. 2.726/2000 și nr. 2.727/2000 ale Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 mai 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

ORDIN

privind modificarea caracteristicilor tehnice de emisie ale stațiilor de radiodifuziune și televiziune

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 20/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației,

având în vedere prevederile art. 18 din Legea audiovizualului nr. 48/1992, cu modificările ulterioare, emite prezentul ordin:

Art. 1. — (1) Societățile titulare de licență de emisie pentru stații de radio și de televiziune pot modifica în condițiile legii frecvența și alte caracteristici tehnice implicate, numai cu respectarea procedurii prevăzute în prezentul ordin.

(2) Modificarea poate fi inițiată de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației sau poate fi solicitată la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației de titularul de licență al stației autorizate, după caz.

Art. 2. — Solicitarea de modificare a caracteristicilor tehnice de funcționare a unei stații trebuie să fie însoțită de documente prin care să se susțină necesitatea modificării, cum ar fi: reclamații privind neasigurarea zonei de serviciu prevăzute în licență, măsurători efectuate de Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor” asupra stației și/sau a zonei de serviciu, reclamații privind perturbații produse asupra altor servicii de radiocomunicații și radiodifuziune, revizuirea TNABF, cazuri de forță majoră, revizuirea strategiei Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, revizuirea unor acorduri internaționale.

Art. 3. — (1) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va analiza documentele justificative depuse, va solicita, după caz, și alte documente și va comunica titularului de licență rezultatul acestei analize în termen de maximum 30 de zile de la solicitare.

(2) În situația în care se va considera necesar Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației poate recomanda elaborarea unui proiect sau a unui memoriu tehnic, prin care se vor prezenta justificarea tehnică și implicațiile modificărilor solicitate.

(3) Proiectul va fi prezentat la Institutul Național de Studii și Cercetări pentru Comunicații — I.N.S.C.C. București, în 3 exemplare, care după avizare — în termen de maximum 30 de zile — va transmite câte un exemplar Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Regiei Autonome „Inspectoratul General al Comunicațiilor”.

(4) Aprobarea proiectului tehnic se va face de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației în termen de maximum 15 zile de la primirea acestuia, printr-un aviz care se va transmite către solicitant și către Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor” în vederea efectuării verificărilor tehnice.

Art. 4. — Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor” va face verificările tehnice în maximum 15 zile de la solicitare și va elibera un buletin de măsurători pe care îl va transmite Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și solicitantului.

Art. 5. — (1) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va elibera anexa la autorizația tehnică, pentru funcționarea provizorie a stației, în termen de maximum 15 zile de la primirea buletinului de măsurători și va transmite către Consiliul Național al Audiovizualului o copie de pe aceasta pentru modificarea provizorie a caietului de sarcini al licenței de emisie și a deciziei de autorizare (dacă este cazul).

(2) Termenul de valabilitate a anexei la autorizația tehnică de funcționare provizorie este de maximum 5 luni de la emiterea ei.

Art. 6. — Stația poate funcționa cu program numai în baza autorizației provizorii de funcționare, a licenței de emisie și a deciziei de autorizare modificate provizoriu și va fi monitorizată de Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor”.

Art. 7. — (1) Dacă în perioada de funcționare provizorie se vor semna perturbații de natură să prejudicieze grav funcționarea altor stații de emisie autorizate, Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor” va soma titularul de licență pentru oprirea de îndată a stației și revenirea la parametrii inițiali. Somația va fi transmisă — spre știință — Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Consiliului Național al Audiovizualului.

(2) În acest caz, dreptul rezultat din documentele de autorizare provizorie eliberate se stinge urmând ca stația să își continue funcționarea la parametrii autorizați înainte de modificarea provizorie.

(3) Dacă după 4 luni de funcționare experimentală, în raportul de monitorizare al Regiei Autonome „Inspectoratul General al Comunicațiilor” transmis Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației în termen de 3 zile de la expirarea acestui termen, va fi consemnată funcționarea corectă la parametrii acordați în mod provizoriu, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va comunica titularului de licență și Consiliului Național al Audiovizualului posibilitatea funcționării în continuare la parametrii modificați în condițiile legii, până la expirarea duratei de valabilitate a licenței de emisie.

Art. 8. — (1) În baza art. 7 alin. (2) titularul de licență va face modificarea finală a acesteia la Consiliul Național al Audiovizualului, va obține anexa la autorizația tehnică de funcționare de la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și modificarea finală a deciziei de autorizare la Consiliul Național al Audiovizualului în termen de maximum 60 de zile, dar nu mai târziu de 5 luni de la data eliberării anexei de funcționare provizorie.

(2) Anexa pentru funcționarea provizorie, precum și anexa la autorizația tehnică de funcționare până la expirarea termenului de valabilitate a licenței de emisie se eliberează în baza ordinului de plată, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 9. — (1) Societăților care dețin anexe la autorizația tehnică de funcționare provizorie cu putere mărită în baza unor proceduri anterioare li se prelungește perioada de valabilitate a acestora până la autorizarea finală.

(2) În acest caz Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor” va transmite Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației în termen de maximum 15 zile de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, un raport de monitorizare care să conțină parametrii la care a funcționat în mod provizoriu fiecare stație.

(3) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va comunica, în termen de maximum 15 zile de la primirea raportului de monitorizare, titularilor de licență și Consiliului Național al Audiovizualului valorile admisibile ale parametrilor de funcționare pentru fiecare stație monitorizată.

(4) Fiecare titular de licență va face modificarea finală a acesteia la Consiliul Național al Audiovizualului, va obține anexa la autorizația tehnică de funcționare de la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și modificarea finală a deciziei de autorizare la Consiliul Național al Audiovizualului în termen de maximum 60 de zile de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 10. — Stațiile care au inițiat modificarea unor parametri tehnici autorizați vor putea continua procedura de reautorizare în conformitate cu prevederile prezentului ordin.

Art. 11. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi pus în aplicare prin grija Direcției generale de reglementări și licențe în comunicații din cadrul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și a Regiei Autonome „Inspectoratul General al Comunicațiilor”.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

București, 20 aprilie 2001.

Nr. 173.

MINISTERUL AGRICULTURII,
ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
Nr. 180/4 iunie 2001

MINISTERUL PENTRU ÎNTREPRINDERILE
MICI ȘI MIJLOCII ȘI COOPERAȚIE
Nr. 374/6 iunie 2001

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI
Nr. 398/13 iunie 2001

ORDIN

pentru aprobarea Normelor cu privire la stabilirea calității-tip a produselor de bază din industria zahărului

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul pentru întreprinderile mici și mijlocii și cooperatie și ministrul sănătății și familiei,

având în vedere prevederile art. 33 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 113/1999 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 15/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie, precum și al Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările ulterioare, emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele cu privire la stabilirea calității-tip a produselor de bază din industria zahărului, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerul Sănătății și Familiei prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a

municipiului București, respectiv prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, și Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii,
alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

Ministrul pentru întreprinderile mici
și mijlocii și cooperatie,
Silvia Ciornei

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

NORME

cu privire la stabilirea calității-tip a produselor de bază din industria zahărului

I. Generalități

Art. 1. — Prezentele norme stabilesc calitatea-tip pentru produsele de bază din industria zahărului, și anume: zahărul alb, zahărul brut și melasa, fabricate și comercializate pe piață. Aceste norme se emit în scopul pregătirii adoptării acquisului comunitar, al adoptării mecanismelor specifice organizării pieței zahărului și în special pentru introducerea conversiei prețurilor aplicabile calității-tip a acestor produse.

II. Zahăr alb

Art. 2. — (1) Zahărul alb de calitate-tip prezintă următoarele caracteristici:

- a) calitate sănătoasă, corespunzătoare și comercială, uscat, cu cristale de granulație omogenă, liber curgător;
- b) polarizație de minimum 99,7%;
- c) umiditate de maximum 0,06%;
- d) conținut maxim în zahăr invertit de 0,04%;
- e) numărul de puncte determinate conform alin. (2) să nu depășească totalul de 22 și nici:

— 15 pentru conținutul de cenușă;

— 9 pentru tipul de culoare, determinat numai prin metoda Institutului pentru Tehnologie Agricolă și Industria Zahărului Brunswick;

— 6 pentru colorația în soluție determinată numai prin metoda Comisiei Internaționale de Uniformizare a Metodelor de Analiză a Zahărului (ICUMSA).

(2) Un punct corespunde:

a) la 0,0018% conținut de cenușă determinat numai prin metoda ICUMSA la 28 grade Brix;

b) la 0,5 unități de tip de culoare determinat numai prin metoda Brunswick;

c) la 7,5 unități de colorație în soluție, determinată numai prin metoda ICUMSA.

(3) Metodele de analiză pentru determinarea caracteristicilor prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) sunt cele stabilite de ICUMSA.

III. Zahărul brut

Art. 3. — (1) Zahărul brut de calitate-tip este un zahăr al cărui randament este de 92%.

(2) Randamentul zahărului brut din sfeclă este calculat prin scăderea din polarizația acestui zahăr:

- a) de patru ori a conținutului procentual de cenușă;
- b) de două ori a procentului de zahăr invertit;
- c) a numărului (cifrei) 1.

(3) Randamentul zahărului brut din trestie este calculat scăzându-se 100 din dublul polarizației.

(4) Metodele de analiză folosite la determinările caracteristicilor zahărului brut sunt cele stabilite de ICUMSA.

IV. Melasa

Art. 4. — (1) Melasa de calitate-tip are următoarele caracteristici:

- a) este sănătoasă și de calitate comercială;
- b) conținutul total de zahăr este de 48%.

(2) Metoda de analiză folosită pentru determinarea caracteristicii prevăzute la alin. (1) lit. b) este cea stabilită de ICUMSA.

V. Dispoziții finale

Art. 5. — Prezentele norme își încetează aplicabilitatea în momentul aderării la Uniunea Europeană.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

DECIZIE

pentru completarea Deciziei nr. 312/2001 privind licența provizorie în sectorul gazelor naturale

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN), cu modificările ulterioare, **Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale** emite prezenta decizie.

Art. I. — La articolul 2 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 312/2001 privind licența provizorie în sectorul

gazelor naturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 24 august 2001, după litera e) se introduce litera f) cu următorul cuprins:

„f) documente care să ateste acoperirea consumului previzionat de gaze naturale, pe o perioadă de minimum 15 ani, cu precizarea surselor, eliberate de către un furnizor licențiat.“

Art. II. — Departamentul licențieri, autorizări, reglementări tehnice, Departamentul prețuri, tarife, reglementări

comerciale și protecția consumatorilor, precum și Serviciul legislație, contencios vor aduce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. III. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Gazelor Naturale,
Mihail Ciocodeică

București, 5 septembrie 2001.
Nr. 377.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulilor privind pregătirea profesională continuă a auditorilor financiari

Consiliul Camerei Auditorilor din România, întrunit în ședința din 27 iunie 2001, în temeiul art. 7 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Regulile privind pregătirea profesională continuă a auditorilor financiari, membri ai Camerei Auditorilor din România.

Art. 2. — Departamentul de învățământ și admitere din cadrul Camerei Auditorilor din România va lua măsurile necesare în vederea organizării activității de pregătire profesională continuă a auditorilor financiari.

Art. 3. — Anexa face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Prezenta hotărâre și anexa conținând Regulile de pregătire continuă a auditorilor financiari vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor din România,
prof. univ. dr. **Florin Georgescu**

București, 27 iunie 2001.
Nr. 9.

ANEXĂ

REGULI PRIVIND PREGĂTIREA PROFESIONALĂ CONTINUĂ A AUDITORILOR FINANCIARI

I. Introducere

Obiectivul pregătirii profesionale continue este acela de a menține competența profesională a auditorilor financiari în vederea realizării activității de audit financiar conform cerințelor standardelor, normelor și regulilor din domeniu.

II. Termeni

În cadrul prezentelor reguli înțelesul termenilor de mai jos este următorul:

- *Camera* — Camera Auditorilor din România
- *Consiliul* — Consiliul Camerei

• *Pregătirea profesională continuă* — sistemul de perfecționare a cunoștințelor și aptitudinilor profesionale ale membrilor Camerei în scopul realizării obiectivului pregătirii profesionale continue.

III. Reguli

A. Reguli generale

1. Camera monitorizează prin organele sale de specialitate modul în care se desfășoară activitatea de pregătire profesională continuă.

2. Auditorii financiari trebuie să efectueze anual 40 de ore de pregătire profesională, după cum urmează:

- 20 de ore structurate;
- 20 de ore nestructurate.

3. Auditorii financiari sunt obligați să organizeze o evidență proprie a pregătirii profesionale continue, efectuată conform prezentelor reguli. Auditorii financiari au obligația de a pune la dispoziție Camerei, anual și la solicitarea acesteia, evidențele respective.

4. Domeniile de pregătire profesională continuă sunt stabilite anual de Cameră. Auditorii financiari, la prezentarea anuală a evidențelor privind realizarea pregătirii profesionale continue, vor face dovada relevanței pregătirii respective.

5. Nerespectarea prezentelor reguli constituie caz de conduită neprofesională, reprezentând încălcarea prevederilor art. 16 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor din România.

B. Pregătirea profesională continuă structurată

6. Pregătirea profesională continuă structurată include:

- participarea la cursuri și seminarii organizate de Cameră pe problematica din domeniile: standarde internaționale de contabilitate, standarde de audit, Codul privind conduita etică și profesională în domeniul auditului financiar, proceduri minimale de audit. Programa analitică și modul de organizare a acestor cursuri și seminarii se stabilesc de Cameră;

- participarea la seminariile și sesiunile științifice organizate de Cameră în domeniile stabilite de aceasta;

- organizarea și susținerea de cursuri și seminarii pentru stagiați.

Programa analitică, modul de organizare și modul de evaluare a însușirii cunoștințelor profesionale se stabilesc de Cameră.

C. Pregătirea profesională continuă nestructurată

7. Pregătirea profesională continuă nestructurată include, în principal, următoarele:

- participarea sau susținerea de cursuri, seminarii și conferințe organizate și desfășurate de entități agreeate de Cameră, în domeniile stabilite de aceasta;

- elaborarea și publicarea de materiale de specialitate;

- activitatea de cercetare în domeniile stabilite de Cameră, finalizată cu proiecte în domeniile respective;

- crearea, dezvoltarea și implementarea unor noi sisteme de organizare și conducere a evidenței contabile.

IV. Organizarea evidenței pregătirii profesionale continue

8. Auditorii financiari au obligația să organizeze evidența pregătirii profesionale continue. Evidența pregătirii profesionale continue se va ține în mod corect, incluzând data, activitatea (pe scurt) și numărul de ore efectuate.

9. Evidența pregătirii profesionale continue se va asigura cu ajutorul formularelor ale căror modele se vor elabora de Cameră.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
